

Růže keltská na Valašsku

seriál
**PŘÍRODA
VALAŠSKA**

Růže známe spíše v podobě okrasných kříženců ze zahrádek. Pojdme se ale podívat podrobněji na ty původní, volně rostoucí v přírodě. Ty najdeme na mezích a na nekosených loukách. Neříkáme jim ani růže, ale spíš po valašsku „šípí“, „šípčí“ nebo „šipinky“.

Jednou z těchto planě rostoucích růží je teplomilná růže keltská (*Rosa gallica*). Svě jméno získala snad díky tomu, že se její rozšíření kryje s někdejšími keltským osídlením ve střední Evropě.

Na Valašsku roste jen roztroušeně, častější je v teplejších oblastech, ale i tam rychle ubývá. Růže keltská je velmi nenápadná. Patří k nízkým druhům růží, které tvoří statné keře, na něž jsme zvyklí např. u běžné růže šípkové. Růže keltská se nežene do výšky, zato se rozrůstá do šířky pomocí podzemních výhonů. Volba nízkého vzrůstu a bohatého odnožování umožňuje růži keltské růst na kosených loukách a pastvinách.

Jak ji poznáme? Výhony

jsou hustě červeně ostnitě, takže není spásána dobytčím. Růži keltskou nepřehlédneme v době, kdy kvete. Květ je velký, někdy až do 10 cm v průměru, má vůbec největší květy ze všech evropských růží! Květy jsou zbarveny tmavě růžově a intenzivně voní. Kvete na začátku léta.

Růže keltská vyhledává suchá a slunná místa. Najdeme ji na

suchých mezích, na travnatých i skalnatých stráních, na náspech, a na Valašsku často i na pastvinách – často na místech, která jsou

vedena jako neplodná půda.

Je to také stará kulturní rostlina, která dosud slouží pro šlechtění nových odrůd. V oblíbě bývaly kultivary této růže – tzv. mechovky, které mají zmnožené žlázy na kališních lístcích. Dodnes se tyto růže mnohde pěstují, zejména v parcích a zámeckých zahradách.

Stále ale ubývá míst, kde krásná růže keltská roste. Právem proto byla zařazena mezi ohrožené druhy naší květeny.

Autor: Jana Tkáčiková, botanik, Muzeum regionu Valašsko, Valašské Meziříčí

